

SOBREPUNY

Berguedà

El Sobrepuny, a llevant de la Nou de Berguedà i al nord de Vilada, és fàcilment identificable vers el nord circulant per l'Eix del Llobregat i sobretot el NE, entre Gironella i Berga.

La pujada acostuma a fer-se des de la Nou o des de Vilada. El desnivell i llargària son menors en el primer cas, però amb més pendent que per Vilada. Son els itineraris que ressenyem tot seguit.

Una tercera alternativa és des de Sant Romà de la Clusa, probablement l'opció més curta i amb menys desnivell. I encara podem fer-ho més còmode pujant per pista des de la Nou i començant a caminar al Coll de la Plana.

No son rutes dificultoses pel que fa a passos exposats i els camins, en general, son ben fressats i, en bona part, senyalitzats.

El Sobrepuny de Baix és una bona talaia sobre el Bergadà i el Prepirineu. Al de dalt, tot i ser més alt, la vegetació li escatima bona part de la vista, especialment vers el nord. En dies clars hom diu que s'albira fins al mar.

Circular des de la Nou pel Santuari de Lourdes i Caselles. Retorn per les Agudes.

Distància	9,5 km (anada i tornada)
Desnivell acumulat	894 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	16 d'octubre de 2015
Cartografia	Editorial Alpina. Catllaràs-Picancel (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=11119761

Accés

Per la C-16 entre Berga i Guardiola, passada la tèrmica, prenem a mà dreta la BV-4022 i en 5 quilòmetres ens plantem a la Nou de Berguedà.

La Nou de Berguedà (870m)

De davant del Centre Cívic baixem fins al santuari de Lourdes. És un edifici d'estil neogòtic, construït a les darreries del segle XIX. Té annexa una hostatgeria.

Baixem unes escales, anem a creuar el torrent i sortim a la carretera de Vilada, on anem a l'esquerra (estaca indicadora, font del Sàlic). 85 metres més enllà prenem una pista a mà dreta, fent un gir de 180°, en pujada. A la bifurcació anem pel ramal de la dreta.

Més amunt creuem una altra pista on, una pintada vermella en una llosa amb la indicació "Sobrepuny", assenyala un camí ben fressat que continua recte. A la bifurcació rebutgem el ramal de la dreta, que baixa en direcció al torrent. Anem a l'esquerra una vintena de metres i deixem el camí per un rastre poc precís a mà dreta, fins a sortir a una clariana sota les antigues feixes del mas de Caselles (ruïnes) que creuem (E) fins a una pista precària, a l'alçada d'una colzada. La seguim en pujada uns trenta-cinc metres.

A mà dreta una fita assenyala un corriol que s'enfila seguint la torrentera. És fressat, una mica embardissat i costerut. Retrobem la pista que hem deixat en una altra colzada, on prenem un camí ben fressat i senyalitzat (ratlles grogues) (1).

Fort i constant pendent que no dóna respir (NE). A la bifurcació, tant fa prendre un ramal com l'altre doncs s'ajunten. Albirem el cingle del Sobrepuny de Baix i entrem a la fageda, deixant enrere pineda i alzinar.

Passat un faig monumental (on hi ha la font del Faig) atenyem el camí que puja des d'Espades per la balma del Teixidor, per on discorre el PC-C 199 (Sender de la Nou), que seguim a mà dreta (S), encara en fort pendent, entremig de la baga d'Espades, on s'alcen altres exemplars de faig considerables. Fins al cim.

Sobrepuñy de Baix (1563m)

Seguint els senyals del PR, retornem al collet sobre el cingle previ al cim, on anem a la dreta, altre cop en fort pendent (E).

Deixem un corriol a mà esquerra pel que podríem baixar al collet de Faig, sense passar pel Sobrepuñy, i continuem propers al cingle fins al cim.

Sobrepuñy (1655m)

Coronat per un vèrtex geodèsic, senyera, pessebre i llibre de registre. És una bona talaia vers el sud, però la vegetació li escatima altres angles, cap a on si que és obert el de baix.

Guiats encara pels senyals del PR, en fort pendent, baixem (N) per la baga fins al collet del Faig on anem a l'esquerra (NO, indicadors) per una pista en direcció a St. Romà de la Clusa, deixant el PR que marxa a la dreta pel camí de Vilada. Seguim senyals grocs.

Acaba la pista i continuem per un camí ample (2) pel que baixem (NE) fins al coll de la Plana on atenyem el camí ral de la Nou a la Clusa (pista), per on transita el GR 241, que ja no abandonarem fins a retornar al punt d'inici i també un altre tram del PR-C 199.

Anem a la dreta (NO, rètols indicadors) en direcció a la Nou. Deixem la pista per una altra a mà esquerra (gir indicat) fent un gir de quasi 180°. A la bifurcació (rètols indicadors) anem a la dreta (O) pel ramal més precari, seguint el GR. Deixem el de l'esquerra, per on marxa el PR, que puja al Sobrepuñy per la balma del Teixidor.

La pista, cada cop més precària, esdevé corriol i inicia una fortíssima davallada(SO).

Passem ben a prop de les Agudes, un parell d'esveltes agulles que s'alcen isolades desafiant la gravetat. Després de la segona trobem una boca de mina.

Mina de les Agudes (1105m)

Boca de mina restaurada i tapiada. Fou explotada entre 1918 i 1933. N'hi ha d'escampades arreu del Catllaràs. Se n'extreia el carbó per alimentar els forns de la cimentera del Clot del Moro.

Al tram que resta hi concorren el camí ral, el de l'antiga mina, corriols, pistes de desembosc,... i el nostre camí canvia de l'un a l'altre. Però com que el GR es ben senyalitzat, solament ens cal estar atents.

Després d'un altre tram de fort pendent, guanyem alçària per travessar el grau d'Ínsula, des de on podem albirar el poble de la Nou.

A la bifurcació (rètols indicadors) anem a la dreta (1). Entre llaçades baixem a passar per darrere la casa de cal Patzí i, poc més enllà, la font i el gorg. Una corda (deteriorada) ajuda a grimpar fins al salt.

Per camí pavimentat retornem a la Nou.

- (1) D'aquí parteix el camí al Sobrepuñy que, pel mas de Caselles, mena fins a la colzada de la pista.
- (2) A mig camí hi ha una drecera a l'esquerra, poc visible, que surt a la pista poc més avall del Coll de la Plana.

Des de Vilada per la Creu de Roset, Espinagalls i el collet del Faig

Distància	6,8 km (anada)
Desnivell acumulat	1066 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	22 d'abril de 2008
Cartografia	Editorial Alpina. Catllaràs-Picancel (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=166782

Accés

Per la C-16 entre Berga i Cercs, just passat el túnel de Berga, prenem a mà dreta la C-26 en direcció a Vilada i Ripoll. Creuem l'embassament de la Baells per un llarg viaducte i en 8 quilòmetres ens plantem a Vilada.

Vilada (730m)

De l'Hotel Picancel anem fins a l'església de Sant Joan on prenem direcció nord, per una pista asfaltada que guanya alçària ràpidament. Deixem el cementiri a mà esquerra i més endavant, quan s'acaba l'asfalt, els dipòsits de l'aigua mà dreta. Seguim els senyals grocs i blancs del PR C-147 per pista, encara vers el nord. A partir del Coll de Sant Joan el camí planeja i baixa per dins de la pineda.

Pla de les Collades (827 m.)

Atenyem una cruïlla senyalitzada per on creuem el GR-241 (Sender Circular de Borredà). Deixem la pista mà dreta i, seguint els senyals del PR, emprenem un corriol que comença a enfilarse vers mestral amb moderat pendent. Creuem una pista de desemboscar i més amunt, quan el bosc clareja, el corriol mor en una altra pista que seguim a la dreta, poc abans del coll conegut com Creu de Roset (gran fita). Seguim per la pista, altra cop vers el nord i en lleugera baixada. A ponent, entre els arbres, podem albirar la Casa de Roset i més amunt, en la mateixa direcció, el puig coronat per les restes de les defenses del Castell de Roset.

Collada de Roset (912 m)

La pista gira 90° a ponent per anar fins aquell mas. El PR marxa a mestral per un corriol. Seguint-lo, ens menaria a la font de l'Arc pel Camí de l'Aigua i al castell. Nosaltres emprenem, vers el nord, un corriol poc definit inicialment, que en poca estona ens deixa sobre una pista que passa més amunt i que va de la Casa de Roset a Can Llebre. La seguim a mà dreta un centenar de metres i, just abans d'una tanca pel bestiar, l'abandonem per un corriol paral·lel a mà esquerra (fita). El camí, ben fressat, s'enfila fort vers mestral. Als escadussers senyals de pintura grocs, s'afegeixen ara altres de blancs, més ben definits.

Camp Gran d'Espinagalls (1.058m)

Avui és un prat que creuem vers ponent i a l'altre cap recuperem els senyals, enfilant-nos per un corriol que dona a una pista que passa per sobre el camp. Rebutgem el ramal més baix de la pista que ens menaria a la Collada de Pasquals, punt de pas del camí de la Nou al Sobrepuny. Prenem el ramal més alt a mà esquerra que s'enfila vers ponent. Al cap de poc hem de deixar-la per un corriol ben evident que surt a mà dreta.

Camí de la Garriga (1.108 m).

Ara ens guiaran solament els senyals grocs. És un corriol ben fressat que s'enfila en fort, llarg i continuat pendent. Primer vers mestral i un cop superat el Grau de Dalt, vers el nord, lleugerament a gregal, per la baga als peus dels espadats i contraforts del Puig Cubell. Densa vegetació de pi, boix i roure.

Si fins ara havíem pujat per l'esquerra de la torrentera, passem a l'altre marge passant per sobre d'unes mulleres. Al nostre s'afegeix per l'esquerra un altre corriol: és el que ve de la Collada de Pasquals, per les ruïnes i la font de Picamill. Hi transita el PR-C 199 (Sender de la Nou). A partir d'ara ens guiarem també pels senyals del PR.

Ben aviat abastem la Collada de Baix de Picamill.

Collada de Baix de Picamill (1.449 m.)

D'aquí podríem baixar a Sant Romà de la Clusa.

A mestral s'alça la gran timba del Roc de les Collades, de verticals parets i roca blanquinosa. És just darrera seu on hem d'adreçar-nos per anar a buscar la Collada

Alta, anant a voltar el Roc per migdia i continuant en direcció a mestral, en fort pendent.

Collada de Dalt de Picamill (1.526 m.)

El Sobrepuny ens queda just a ponent, sobre nostre, malgrat que els bosc no ens el deixi veure. Ara ens cal davallar lleugerament decantant-nos a l'esquerra, vers mestral i el peu de la paret rocallosa. Un corriol que aviat es fa ben visible i fressat comença a enfilar-se en aquella direcció i fort pendent, entremig d'una fageda.

Collet del Faig (1.566 m.)

Bifurcació indicada on hi van a raure tres corriols a banda del que ens hi ha menat. Pel nord el que puja del Coll de la Plana (el camí més curt per pujar al Sobrepuny si anem amb vehicle per la pista de la Nou fins allà). Per garbí un que mena prop del coll entre els dos cims del Sobrepuny (pel que retornarem). Nosaltres prenem el que marxa a migdia i s'enfila decidit per dins el bosc, seguint la línia de la carena, fins al cim.

Sobrepuny (1.655 m.)

Vèrtex geodèsic, senyera, llibre de registre i pessebre. Bona talaia vers el sud i ponent. Cap a altres vessants l'hi priva la vegetació. Hem llegit que en dies clars hom pot albirar fins al mar. Cim planer i herbat, però que acaba abruptament a migdia amb una monumental cinglera sobre el torrent de Banyacorba.

Si volem gaudir de millor perspectiva, ens cal anar al Sobrepuny de Baix. És la punta més llunyana de la carena que podem albirar a ponent, sobre la cinglera. Seguim els senyals del PR per un corriolet ben definit, que va davallant una mica per sota la carena en aquella direcció, fins abastar un collet (1.550 m) on tornem a enfilar-nos per, en poca estona, abastar el Sobrepuny de Baix.

Sobrepuny de Baix (1.567 m.)

La vista aquí és encara millor que al de dalt, excepte a sol ixent. Tenim tota la vall del Llobregat als nostres peus. Començant per la Nou de Berguedà, al fons de la clotada, Figols, Cercs, Berga... fins a Montserrat. A garbí albirem Queralt, el Cim d'Estela, la Roca d'Auró, la Torreta i els Rasos de Peguera sobre la clotada de la Baga de les Nou Comes. A ponent la Serra d'Ensija. Entre ella i el Pedraforca, a mestral, treu el nas la Serra del Verd. I per baix, les llargues cingleres meridionals de Vallcebre. També a mestral la Serra del Cadí, on hi podem distingir perfectament la Torre de Cadí, Vulturó, Costa Cabriolera i Comabona. Ja vers el nord el Moixeró i Penyes Altes, la Tosa, Coll de Pal i el Puigllançada. Entre Cadí i Moixeró hem pogut albirar les muntanyes cerdanes de la Serra de Sirvent, la Tosa Plana de Lles i la Muga. A gregal el Roc de la Clusa, el Pedró i el Catllaràs, més alts, no ens deixa abastar les muntanyes de l'olla de Núria, de les que en treuen el nas un parell que no podem identificar.

Retornem el collet on, entremig d'alguns faigs considerables, marxa un corriol que davalla vers el nord, senyalitzat com a PR. Baixa a la Font del Faig on es bifurca cap al Coll de la Plana (pel PR) o cap a la Nou per Caselles. Rebutgem aquest camí i retornem sobre els nostres passos. Poc més enllà, a un centenar de metres del collet, surt un altre corriol a mà esquerra i direcció a gregal. Poc evident al començament, ben fressat després. En poca estona ens retorna al Collet del Faig. El retorn el fem pel mateix camí de l'anada.